

skab frem, en Postering frem, saa at man ved, at naar man bevilger Penge i et eller andet Øjemed, blive Pengene anvendte dertil og ikke til noget andet.

Regeringen har stillet Forslag om at yde 30,000 Kr., fordelte paa 2 Aar, til en Kirke i Esbjerg, men dette Forslag er blevet forhøjet saaledes, at der skal ydes 45,000 Kr., fordelte paa 3 Aar. Sagen var fremme i Fjor, og der blev da givet en foreløbig Bevilling paa 5,000 Kr. som en Begyndelse til Kirken ovre i Esbjerg. Fra Socialdemokratiets Side tog vi i Fjor Afstand fra denne Bevilling paa 5,000 Kr., og vi føle os derfor heller ikke forpligtede til eller tilskyndede til at være med til at tiltræde denne Bevilling om 45,000 Kr. i 3 Aar. Det er ikke saa mange Aar siden, at Staten gav Bidrag til Esbjerg for at udvide Byens Kirke. Esbjerg er ikke nogen særlig stor By — den har vist 18,000 Indbyggere —, og det er ikke en By, som udmærker sig ved en særlig stærk Kirketrang. Kirkegangen er ikke stor derovre, og jeg mener derfor, at den Kirke, der er, kan være tilstrækkelig til den Kirketrang og den Kirkegang, som findes i Byen, og der var heller ikke noget i Vejen for, at den Kirke, der er, kunde benyttes noget hyppigere, hvis det var nødvendigt; der kunde godt holdes Gudstjeneste to Gange om Søndagen, og der kunde for øvrigt ogsaa godt holdes Gudstjeneste, hvis det var nødvendigt, paa de søgne Dage. Jeg synes derfor, der ikke er Grund til at gaa med til denne store Bevilling paa 45,000 Kr. og heller ikke til at gaa med til det, som vil følge efter, naar denne Kirke bliver opført: at Esbjerg skal deles i to Sogne.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger om den gamle historiske Kirke, Højerup, der findes nede ved Stevns Klint. Der er forlangt en Bevilling paa 18,500 Kr. til at opføre en ny Kirke i Højerup By, idet den gamle Klintekirke truer med at styrte ud i Havet. Østersøen har udhulet Klinten dernede saaledes, at det Stykke Kirkegaard, som ligger mellem Kirken og Havet, er helt underhulet, og endelig er et Stykke inde under selve Kirken ogsaa underhulet, saa at en Del af Kirken og en Del af Kirkegaarden ligesom svæve i Luften, og da der derfor kan være Fare for, at en Katastrofe kan indtræde, har man beordret at lukke Kirken. I 1905 fandt der en stor Udhuling af Klinten Sted, og Kirken blev den Gang lukket. Ved at undersøge Sagen fandt man, at det var muligt at udbedre Skaden

saaledes, at Kirken og Kirkegaarden kunde bevares. Jeg beklager meget, at det ikke skete, jeg har selv taget Forholdene i Øjesyn og talt med Folk paa Stedet, og disse vare ogsaa af den Formening, at man i 1905 kunde have sikret Kysten saaledes, at denne gamle Kirke kunde være bleven staaende. Det kunde være gjort for en Udgift af 12,000 Kr., hvilket er noget mindre end det Beløb, som nu skal til for at opføre en ny Kirke længere inde i Landet. Regeringen forhandlede den Gang med Godsejer Scavenius paa Gjorslev, som er Kirke- og Tiendejer, man mente, at han som saadan skulde betale de 6,000 Kr., men det nægtede han, og derfor blev der intet gjort. Det er, synes jeg, meget beklageligt, at man ikke den Gang tog fat og ændrede paa Forholdene. For det første kunde Staten, hvis den vilde have gjort det, have sluppet med at betale 12,000 Kr., medens den nu skal ud med 18,500 Kr., og man kunde have opnaaet noget, som er meget vigtigere, nemlig at bevare denne gamle, interessante Kirke, der har en saa ejendommelig Beliggenhed, som næsten ingen anden Landsbykirke her i Landet. Nu hedder det sig, at naar den nye Kirke bliver bygget, skal den gamle, saa længe den kan staa, samt Kirkegaarden gaa over til Gjorslev Gods. Jeg vilde ønske, at den maatte gaa over i Statens Eje. I det hele vilde jeg sætte megen Pris paa, at skønne og ejendommelige Punkter i vort Fædreland maatte blive gjort til Statseje. Staten ejer f. Eks. Himmelbjergtet eller en Del af det, og Staten erhvervede for ikke saa mange Aar siden et Areal ovre ved Hammershus' Ruiner. Den havde desværre forsumt at sikre sig selve Hammeren, af hvilken den interessanteste og smukkeste Del er i tysk Eje. Jeg vilde ønske, at Staten maatte erhverve og bevare det Stykke af Stevns Klint, her er Tale om. Hvis det var muligt at sikre Kysten saaledes, at Kirkegaarden og den gamle Kirke kunde bevares, synes jeg, at det var værd at bringe Ofre i den Henseende, og hvis man kunde gaa videre og sikre sig hele denne Del af Stevns Klint ved, at den blev Statseje, vilde jeg sætte megen Pris derpaa. Jeg kunde ønske, at denne Bestræbelse maatte udstrække sig ogsaa til Møens Klint. Jeg vilde i det hele anse det for heldigt, om de ikke mange skønne Steder i vort Land, hvis Ejendommelighed adskiller dem fra ethvert andet Landskab her i Danmark, gik fra privat Eje over i Statens Eje, og jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der bliver